

need, kes maal ellawad, ja kes Jummalat
teggude seas ühtepuhks liikuvad. Agga su-
rem hulk sest ei holi, mis lapselt sadik allati
filma ja otsesõu jalge ees on. Olleme selle-
pärast nouuks wõtnud, se kord wähhä laie-
malt, ni paljo kui selle ramatoikesse küsad
raiad salliwad, maastkaswajast lomeest teie
mele tulletada; et sellegi polest saaksite Jum-
malat ja Temma suurt wägge, tarkust ja
heldust kui omma filmaga näggema ja om-
ma kättega katsuma.

I.

Järrelearmaja ja tähhelepannia inimenne
sellest jo Loja au moistab, et, suggude järrele
armata, rohtusid, wilja, puid, poõsaid ja
muid maastkaswajaid lome ni wägga paljo
Ma peäl siggimas on; agga et teine suggu
ikka teisele maad annab egga neil lubba olle
teine teist rõhhuda ehk jutumaks ärrahäw-
witada. Sedda möda kuida iggauhhe lodud
wiis tarwitab, Loja temmale ka temma sün-
dimise maad ja kohta seädnu. Temma

tarkus ja arm on neid nenda ille maailma
ärrajagaanud, et neid ei pea ühhel maal ehk
kohhal ülleliga ollema, egga pea teine Ma
ehk koht neist koggoni ilma jääma. On se-
pärast neid rohtusid, mis maial ei tahha
kõsuda kui päwapaistel ja laggedal; on
neid, mis metsawarjo armastawad; on ni-
suggusi, mis lodud aina wees ehk merre sõrwa
peäl ellama; on teisi weel, mis muldmaad
põlgawad, ennesele liwa ehk kruusi kaswa-
misse kohhaks ärrawallitsedes; on ka neid,
mis sootes, ning neid, mis agga kõrge mäg-
gede otsas siggivad. Katsu wee- ja soorohhud
kuiwa Ma sisse istutada ehk külwata, ning
kuiwa Ma rohhud jälle wette ehk soosse:
hukka lähwad mollemad; ehk kui armaste
ka monni hakkab minnema ja juurduma,
siis sedda polle kuigi kauaks; kudduwad,
mudawad omma lodud wiisi, ja kauwad pea-
gi jälle. Nenda kuppolehhed ja wõhhomõgad
kuiwa muld- ja liwa sees kohhe närtsiwad
ja ärrahäbbinewad. Sesamma luggu kâes
kui tahhaksime õunapuid soosse istutada ehk